

og med en Renhed i Sjæl og Tanke, som kun de store Følelser kan bevare.

Det er umuligt at skildre en af Eros stærkt betagen Kvinde finere og mere kvindelig end denne Alie, og hun kan uden at tabe i Sammenligningen mødes med den skønneste af sine Forgængerinder, „La nouvelle Héloïse“ af Jean Jacques Rousseau.

Der er et Midtpunkt i Handlingen, hvor Alie ligesom „Den Bergtagne“ søger Frelsen. Det er, hvor Samfundsloven synes at have overvundet Eros; men i begge Tilfælde er det dog blot den sidste Brydning, som ender med hans Sejer. Som „Den Bergtagne“ vendte tilbage for at underkaste sig enhver Betingelse, saaledes vender Alie tilbage og tilbyder den gamle Fyrstinde, en Slægtning af Fyrst Serra, den Tjeneste, som Selskabsdame, hun forud havde afslaaet, vel vidende at det er det samme som et Ja til det Kjærlighedens Program han engang har udstedt; „man maa enten vove *alt* med mig — eller?“

Og hun vover alt. Hun afkaster ethvert Hensyn til Samfundsloven, men hun bevarer derfor urokket sin Kvindelighed. Vi ser det i et af Bogens Billeder, som for Læseren vil være uforglemmeligt, hvor selv den strengeste Kritik maa tabe sin Braad. Det er der, hvor Fyrsten, efter hendes Tilbagekomst, træder ind til hende i den store, mørke, kolde Sal, som er anvist hende til Ophold. Det bliver et Møde uden Ord, men hvad behøves Ord, hvor Handlingen saa uforbeholdent har talt? Og alligevel er det, som om Lys og Farver, Toner og Duft fyldte Rummet. — Det er Eros, som vier dem; og fra denne Stund, fuld af ophøjet Stemning, er det, Fyrst Andrea kalder Alie sin Hustru.

Denne Fyrste er glimrende skildret, og den fornemme Italiener fra Hoved til Fod. Han er Egoist paa sin Maade, ikke i Naturanlægget, men i den nedarvede Karakter. Derfor skuffer han heller ikke, hvorfor skulde han det? Han er Fyrste, uden Formue og med store Traditioner, som Gud og hver Mand maa vide, det er hans Pligt at vedligeholde. Selvfølgelig maa han gifte sig Rigdom til — hvordan ellers?

Han fremtræder altsaa ligesom Allan uforbeholden med sin Hensigt, kun spiller Cynismen ikke ind i Forholdet, det